עיזה. היא גם מצאה חן, והדבר שנשא חן במיוחד היה דווקא התוכן על פניה. היא גילמה נערה מ דרנית, המקבלת על עצמה את הדין ומוסרת את גופה לכל דיכפין, אבל לא מתוך פר צות, לא בצורה וואמפית כמו תיזה בארה או — יותר מאוחר — בת־ארצה של פרנסואז ויוויאן רומאנס, אלא בחן נעורים. בתקופה אחרת היתה פרנסואז סמל העלומים הובים. היום היא סמל העלומים המטונפים.

בביתה הקטן בפרבר פריסאי גרה פרנסואז לבדה. היא רווקה, אך מחבבת את הבילוי בחברת גברים נאים. לעתים קרובות היא נראית בתיאטרון ובאופירה, בהווית שחקן קולנוע צעיר זה או אחר. היא מחבבת ספורט, בעיקר שחיה ופרטת על הפסנתר. „בקושי", היא מוסיפה. מכיוון שהיא מאמינה באמונות תפלות היא מעריצה את המספר 7 והצבע החביב עליה הוא האדום. הסופרים האהובים עליה הם קולט ואנדרה מורואה, בעוד שהמוסיקה של שופן היא בעיניה „חלום". צלב זהב, תלוי בשרשרת זהב, משמש לה קמיע בלתי־פריד. „ביום

פרנסואז ארנול ב„תאוות היצרים"
למען הקהל — הכל

שאאבד אותו," הסבירה, „שוב לא יהיה לי מזל..."

היבוי הנאה. עשרים סרט בשש שנים — זה יבול נאה, גם לכוכב שהא נדרש לשחק מאד, בעיקר להיות מפתה. פרנסואז ארנול, בת 25, יודעת היטב את המלאכה.

ישראל

הפרסים

„בקרוב ייחלקו פרסים לפי ספר הטלפונים," אמר ש"י עגנון לעתונאי. הוא דיבר על הפרסים הספרותיים שמספרם עולה על מספר הסופרים העבריים. עתה בא הקונגרס הישראלי, נתקנא בחברתו הקשישה ממנו, החליט להעניק אף הוא פרסים רבים ככל האפשר. התוצאה: כמעט כל מי שהפיק סרט בישראל בשנה האחרונה זכה בפרס בפסטיבאל חיפה. הזוכה הבולט ביותר: נתן גרוס, במאי קרח, מרכיב משקפים, רך־קול ובעל המבטא הפולני והעברית הנאה, במאי־קבע במעבדות גבע שהכין בשביל ההסתדרות סידרה ארוכה של סרטים. הפעם קיבל את הפרס עבור סרט עובדתי שביים בשביל חיל האויר: הדרך לשחקים.

המספרים מחומשות הלהב

המצינים בישראל כוללים: מפיצי סרטים ובעלי בתי קולנוע. אלה ואלה מאוגדים ב־אגודות משלהם, מנסים ליצור מעגלים סגורים, להקשות על גורמים חדשים את החדירה לתחומיהם. לעתים קרובות מתגלעים ביניהם חיכוכים. אבל, בדבר אחד יש ביניהם הסכמה רב: אלה כאלה מטרה אחת לפניהם: לסחוט מן הקהל כמה שאפשר יותר כסף תמורת כמה שאפשר פחות כסף.

„אנו אנשי עסק," מכריזים הם תמיד. איש אינו קובל על כך. עסק הוא עסק. אבל עסק אינו חייב להיות מזוהם.

הוכחה נוספת לחוסר המצפון, להתעלמות המיחלטת מרצונו של הנותן לחם לפיה העלוקות הקולנועיות: מן הסרט כבשה בעלה חמש רגלים קוצצו כ־8 דקות. הסיבה: לדעת המציגים, הסרט ארוך מדי.

סרטים

הנוער לאן

ארבעה נערים ונערה אחת, כולם בני שבע עשרה מחליטים לנטוש את בתיהם בצרפת של היום (אי, ליתר דיוק — את־מול, 1950) לצאת אל המרחבים הגדולים, להגיע לאיי האוקינוס השקט, הרחק ממלחמת קוריאה וצרותיה של אירופה. לשם כך דרוש להם כסף, ומאחר שהם נערים פקחים (מי אינו פיקח בימים טרופים אלה?) הם מתכננים פריצה. אסון: שומר הבית אליו הם חודרים נזרה. הכנופיה אכולה עתה תככים ודניאל אפשטיין, הנער היהודי ניצול השואה, נופל קרבן.

במשפט ישאל כל אחד מן ההורים את עצמו מה חלקו בטראגדיה. אמו של זאן תתמה אם לא פינקה את ילדה יתר על המידה הטובה. אם שניה תשקול בנפשה אם לא ניסתה להשתלט על בנה. שלישית — אם לא הזניחה את בנה, הלכה אל מאהביה. אחד האבות יתמה, אם לא נטרפה עליו עדיין ביתו, אם שנאתו העיוורת ליהודים לא גרמה לו לבנו שיטביע את דניאל אפשטיין באמבט. ואב אחר, אם לא נתן חרות גדולה מדי לבתו, לימד אותה סיסמאות נבובות במקום תורת־חיים פשוטה ושרמוטית.

התחרה וסיום בבית־משפט. סיפור מעשה לא קליל זה, רצוף הסיסמאות, מוגש בידי הטובות והאמונות של אנדרה (משפט צדק) קראיאט, הופך לאחד הסרטים המרתקים והחשובים שנראו זה זמן רב. למרות שקראיאט מאריך פה ושם בתיאוריה, למרות משקלו הכבד מדי של הסרט, הריהו מעניין ומושך מתחילתו ועד סופו.

ככל סרטיו של קראיאט, מתחיל ומסתיים גם הסרט **לפני המבול** בבית־המשפט. קראיאט, עורך־דין שהפך במאי קולנוע, יודע היכן טמונות העלילות המשובחות לתמונות הטובות. אולם בעוד שהוא מגיש את עלילותיו כעורך דין מוצלח, הוא בהחלט במאי בכל הנוגע למשחק. מעולם לא נראה על הבד בסרט אחד כל כך הרבה צעירים, בתפקידים קשים ומסובכים, מפגינים משחקנה משובח. השואה קלה עם עבודתם של אלה בסרטים אחרים תביא אל המסקנה: לקראיאט יש זהב.

בחיק הטבע

וואלט דיסני התעשר הודות למיקי, הוא עכבר המצויר. אולם הוא אוהב גם חיות, הקדיש להן סידרה ארוכה של סרטי־טבע שאחד מהם מגיש יחד עם **פיטר פן.** ארץ הדובים מתאר בסידרה של תמונות מרהיבות שצולמו תוך סבלנות ועמל רב בחיק הטבע, את חיי החיות השעירות והמעניינות.

כרגיל בסרטי הטבע של דיסני, העריכה והלחוי המוסיקאלי משעשעים מאד, משווים להם אופי של סרט בידור שלימוד בצידו.

המציגים קיצצו כמה וכמה תמונות ב סרט. מן הראוי שיקצצו את יידיהם על כך.

בקצרה

הצפור מונציה. ריצ'ארד טוד בתפקיד של בלש פרטי הנוסע לונציה לגלות רוצח. הרוצח נופל מראש מגדל פעמוני סן־מרקו ארצה וטוד מאותו מקום לזרועות אווה בארטוק.

המשפט. עלילת הדם ההונגרית של טיסו־אסלה בסרט אוסטרי דובר גרמנית.

מנדי. סרט חצי עובדתי אנגלי על ילדים אילמים. מנדי מילה, המופיע בתפקיד הראשי הוא ילדה בת שמונה — אילמת.

האורז המר. סילבאנה מנגנו בשדות האורז. גופות של נשים הרבה וכמה גויות.

מלכודת הפלדה. בנקאי (ג'וזף קוטן) מסתבך במעילה ונכלא בקופה של פלדה.

ואם ירננו הברוית. סאטירה מאת יוסף (ויליוס קיסר) מנקייביץ על מקצוע הרפואה.

עלילת פיטר פן. סרטו המצויר החדש של דיסני, על אודות ילדים המטיילים בארץ האגדה.

מכתבים לרונאי

הנדיב ששלח לי את השוקולד־משייך: חן־חן לך ידיד אלמוני. שמעתי שהשוקולד היה טעים מאד. אני כמובן לא טעמתי ממנו, ידידי הטובים במערכת דאגו לכלותו עוד בטרם אבוא. הם חששו שה„א מורעל, מבין אתה — חוש הקרבה ניגע ללב בימים טרופים אלה, — האין זאת? על כל פנים, תודה.

נעמנועים וישוקולד

צעיר בן 27, (925/650) פלמחניק לשעבר. חש את עצמו בודד בשוויץ. שם הוא נמצא כעת. את נעמנועו ארצה הוא מוכן להביע בכתב לנערה ישראלית בתוספת דעות על ספרות מודרנית, קולנוע ותיאטרון. את הנערות המבקשות להתכתב אתו עלי להזהיר — הוא שולח שוקולד.

בנז להבדיל הקטן

ל־(925/651). שהיא נערה בת 20, אין מנוס בלות מיוחדות לגבי זה העתיד לכתוב אליה. הוא יכול להיות בחור או בחורה, משום שהיא סבורה כי כדי להתכתב עם מישהו על פוליטיקה, מין פסיכולוגיה ועוד — אין מינו של הכותב משנה. מה שכן משנה הוא גיל/ה — 25 והשכלה תיכונית.

ספורט, תיאטרון, קולנוע

תל־אביבי, בן 24 (925/652) וצבר, רוצה היה להתכתב עם נערה בת 20—17 על ספורט, תיאטרון וקולנוע.

לא יעשן, ולא — — —

(925/653) אומר על עצמו שהוא בעל יזמה, מארגן חוג לחברה וליכון בעיות. אל החוג שלו הוא מוכן לצרף רק צעירים ו־צעירות (בין 17 ל־30. אומר הוא) בעלי השכלה תיכונית, חובבי מוסיקה קלאסית, ושונאי עישון. תקנון ושאלון לחברה מיוחדת זו, הוא מוכן לשלוח לכל הפונה, ומבקש שישלחו 200 פר' לכיסוי ההוצאות. מעונין מישהו?

דרך אגב, איפנוע

על הימים בן ה־17 (925/654) שאני מציעה בפניכן, נערות, אומר שיש ברצונו להתכתב עם נערה בגיל 16—15, בתנאי שתסכים לה־כירו אישית, ברבות הימים. אין הוא מוצא לנחוץ להוסיף כל פרטים אחדים אודות עצמו, מציין, רק דרך אגב ולא בכוונה, שהוא בעל אופנוע, אותו הוא מוכן להקדיש ל־פיולים.

אמריקאית במכתבים

אמריקאית בת 30 (925/655) סבורה כי בני חברתה האמריקאים הם משעממים למדי. היתה רוצה, לכן, להתכתב עם אדם כבן 34 — על כל נושא שיעלה בדעתו. רצוי כי שפת ההתכתבות תהיה אנגלית. אולם היא מוכנה לקרוא גם אידיש, צרפתית ואפילו ספרדית.

ארבע וארבעה

אם ישנן ארבע נערות נאות בגיל 18—17 האוהבות לשמוח, לטייל, להקשיב למוסיקה קלה וסתם לשוחח (בעצם, וכי ישנן נערות שאינן אוהבות לשוחח?) מחכים להן, בעברו השני של המכתב, ארבעה צעירים בני 22 (925/656).

תקיפה, פקחית וגבוהה

(925/657) נראית לי ממכתבה כנערה תקיפה, פקחית ומשכילה. היא בת 19, חיפנית משרתת עתה בצה"ל, ומתכוננת להחינות מילואים למורים. היא מתעניינת בספרות, מוסיקה קלה ופחות קלה, ואוהבת מאד לשחזת. אם פרט כציון הנובה מעניין מישהו, הדיהי מוצאת לנכון להעיר שהיא נכוחת־קומה.

כלי ציונות

קציון צעיר בצי המסחרי (925/658) רוצה להתכתב עם נערה בגיל 20—18, בשום פנים לא בת עיר. מדוע? משום שהוא בחור שקט ורציני, שונא את המוניות ורעש העיר. הוא בעל השכלה תיכונית, ומוכן להשיב על כל נושא שיובע במכתב, רק לא על פוליטיקה, וציונות.

על כך הפונים אלי בכך ענין שהוא, לצרף חמש מאות פרוטה כבולים.

50 איגרות של מפעל הפיס יוגרלו בין פותרי תשבץ 925

מאוזן: 1. שמו הפרטי של השופט הליר, 5. בטרייה, ב־עברית; 8. גיבור הפלמ"ח; 10. עוֹלה מים המלח; 12. חוטם; 14. המטכ"ל האמריקאי; 17. אורח חשוב שביקר ל־אחרונה בארץ; 18. רמת פיקוד; 20. „אני כאן!"; 21. עץ נגבי; 22. שם חיבה לצ'רצ'יל; 24. מיקיר אומנויות; 26 בעל מלאכה יקרה; 28. אשרת כניסה; 29. איש המשכיר את תרבו; 30. חודש חורפי; 33. נאית במיוחד לסילבנה (ה אורז המר) מגנאנו; 35. אבי מדינת הי הודים; 37. חוש ה־קשור בפה; 39. קולנוע תל־אביבי; 41. שוק, בעברית; 42. משכן האהבה והדם; 43. חודשי הקיץ החמים; 45. גיל החיפה; 46. „מספיק ו... בשלטין מפא"י!"; 47. צמד; 49. אראל; 50. ריכוז מים טבעי.

מאונך: 1. סופר וצנחן; 2. בעלת חמש האצבעות; 3. עליו שוכנים הספרים; 4. האיש שירא לנפוץ לנינוה; 6. לא בני־בקר, אך בהמות בכל זאת; 7. ענף; 9. אבן שואבת; 11. ירחון מפא"י קריא ומצויין; 13. מראשי קופת חולים, משרד הבטחון ועיריית תל־אביב; 15. משורר לאומני; 16. מתג; 17. בבקשה; 19. ארכיונים; 21. היא קיימת גם על סרטים, ללא תועלת רבה; 23. גאה; 25. חוליה, בלועזית; 27. בין השוקיים לירכיים; 30. תכשיט נשים תנכ"י; 31. קיבוץ יוצאי פלמ"ח; 32. תרגיל טקטי ללא גייסות; 34. צבע התקומה; 36. סטייק; 38. ענן; 40. מושל הודי; 43. בית־חרישת לתמרוקים; 44. קן החיים; 46. עני; 48. מלת ההכללה.

עשר אגרות מפעל הפיס לפותרי תשבץ „העולם הזה" 922

נעמי אידלשטיין, **רעננה**, רחוב ברי־אילן; הדסה בן־יעקב, **עין חרוד**, שכבת נעורים; א. בר־אבן, **ירושלים**, ת. ד. 325; בני זוסמן, **חיפה**, שושנת הכרמל 30; לאה לזר, **כפר אתא**, המייסדים 4; חיים מזרן, **טבריה**, שיכון התיקים 60 ב'; משה מסינגר, **תל־קציר**, דואר נע עמק הירדן; מרים סופר, **מעברת גבים**, דוארית, דואר נע הנגב; יונה רפאל, **פתח־תקוה**, בלפור 14; גיורא שולמן, **תל־אביב**, מגידו 11.